UREDBA (EU) 2021/168 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 10. februarja 2021

o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 v zvezi z izvzetjem nekaterih referenčnih promptnih menjalnih tečajev iz tretjih držav in določitvijo nadomestitev za nekatere referenčne vrednosti, ki bodo prenehale, ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Za varovanje pred neugodnimi gibanji menjalnih tečajev, ki vključujejo valute, ki niso prosto zamenljive v osnovno valuto, ali valute, ki so predmet menjalnega nadzora, podjetja v Uniji sklepajo izvedene finančne instrumente, kot so valutne terminske pogodbe in valutne zamenjave. Nedostopnost referenčnih promptnih menjalnih tečajev za izračun izplačil, zapadlih v okviru izvedenih finančnih instrumentov, bi negativno vplivala na podjetja v Uniji, ki izvažajo na trge v razvoju ali imajo sredstva ali obveznosti na teh trgih, zaradi česar bi bila tudi izpostavljena nihanju valut trgov v razvoju. Po izteku obdobja, ki se konča 31. decembra 2021, določenega v Uredbi (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) (v nadaljnjem besedilu: prehodno obdobje), uporaba referenčnih promptnih menjalnih tečajev, ki jih zagotovi upravljavec s sedežem v tretji državi, ki ni centralna banka, ne bo več mogoča.

(2) Da bi lahko podjetja v Uniji še naprej opravljala svoje poslovne dejavnosti in hkrati omejevala menjalno tveganje, bi morali biti nekateri referenčni promptni menjalni tečaji, ki se uporabljajo v finančnih instrumentih pri izračunu pogodbenih plačil ter ki jih Komisija določi v skladu z nekaterimi merili, izključeni iz področja uporabe Uredbe (EU) 2016/1011.

(3) Zaradi potrebe po temeljitem pregledu področja uporabe Uredbe (EU) 2016/1011 in njenih določb v zvezi z referenčnimi vrednostmi, ki jih zagotovijo upravljavci s sedežem v tretjih državah (v nadaljnjem besedilu: referenčne vrednosti iz tretjih držav), bi bilo treba sedanje prehodno obdobje za referenčne vrednosti iz tretjih držav podaljšati. Komisija bi morala biti pooblaščena, da z delegiranim aktom prehodno obdobje nadalje podaljša za največ dve leti, če na podlagi ocene, na kateri temelji ta pregled, ugotovi, da bi predvideni iztek prehodnega obdobja negativno vplival na nadaljnjo uporabo referenčnih vrednosti iz tretjih držav v Uniji ali ogrozil finančno stabilnost.

([1]) UL C 366, 30.10.2020, str. 4.
([2]) UL C 10, 11.1.2021, str. 35.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 19. januarja 2021 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 2. februarja 2021.
([4]) Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).

(4) Podaljšanje prehodnega obdobja za referenčne vrednosti iz tretjih držav bi lahko upravljavce referenčnih vrednosti v Uniji spodbudilo, da svoje dejavnosti preselijo v tretjo državo in se s tem izognejo zahtevam iz Uredbe (EU) 2016/1011. Da bi preprečili tako ravnanje, upravljavci, ki v prehodnem obdobju preselijo svojo dejavnost iz Unije v tretjo državo, ne bi smeli imeti ugodnosti od dostopa do trga Unije, brez da bi izpolnjevali zahteve iz Uredbe (EU) 2016/1011.

(5) Od 31. decembra 2020, ko se konča prehodno obdobje, določeno v Sporazumu o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo ([5]), referenčna obrestna mera London Interbank Offered Rate (LIBOR) ni več ključna referenčna vrednost v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011. Poleg tega je organ za finančno poslovanje (Financial Conduct Authority - FCA) iz Združenega kraljestva leta 2017 napovedal, da banke iz panela ne bo več pozival ali od njih zahteval, da po letu 2021 prispevajo vhodne podatke v LIBOR. V poznejših obvestilih FCA in upravljavca za LIBOR je bilo pojasnjeno, da bo LIBOR za večino rokov zapadlosti in valut, za katere se izračuna, verjetno postopno ukinjen do konca leta 2021, ostali roki zapadlosti in valute LIBOR pa bodo sledili do leta 2023. Prenehanje ali postopna ukinitev LIBOR bi lahko privedla do negativnih učinkov, ki povzročijo znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji. Obstaja veliko število pogodb, ki vplivajo na gospodarske subjekte v Uniji in se nanašajo na dolgove, posojila, vezane vloge, vrednostne papirje in izvedene finančne instrumente, ki se vsi sklicujejo na LIBOR, ki zapadejo po 31. decembru 2021 in ki ne vsebujejo zadostno zanesljivih rezervnih določb, ki bi zajemale prenehanje ali postopno ukinitev LIBOR, kot je izračunan za ustrezno valuto oziroma nekatere njegove roke zapadlosti. Nekatere od teh pogodb in nekatere od finančnih instrumentov, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([6]), ni mogoče na novo izpogajati, da bi se vanje vključila pogodbena rezervna določba pred 31. decembrom 2021.

(6) Da bi se lahko zagotovilo nadaljevano urejeno delovanje obstoječih pogodb, ki se sklicujejo na splošno uporabljano referenčno vrednost, katere prenehanje bi lahko privedlo do negativnih učinkov, ki povzročijo znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji, in kadar takih pogodb ali finančnih instrumentov, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, ni mogoče na novo izpogajati, da bi do prenehanja te referenčne vrednosti vključevali pogodbeno rezervno določbo, bi bilo treba določiti okvir za prenehanje ali urejeno postopno ukinitev takih referenčnih vrednosti. Ta okvir bi moral vključevati mehanizem za prehod takih pogodb ali finančnih instrumentov, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, na določeno nadomestitev za referenčno vrednost. Nadomestitev za referenčno vrednost bi morala zagotavljati, da ne prihaja do nezmožnosti izpolnitve pogodb, ki bi lahko povzročila znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji.

(7) Odsotnost okvira na ravni Unije za prenehanje ali urejeno postopno ukinitev referenčne vrednosti bi verjetno pripeljala do različnih regulativnih rešitev v državah članicah, kar bi povzročilo, da bi bili deležniki v Uniji izpostavljeni tveganjem pravne negotovosti in nezmožnosti izpolnitve pogodbe. Skupaj z obsegom izpostavljenosti obstoječih pogodb in finančnih instrumentov, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, takim referenčnim vrednostim bi lahko povečano tveganje nezmožnosti izpolnitve pogodb in sodni postopki povzročili znatne motnje v delovanju finančnih trgov. V navedenih izrednih razmerah in da bi se obravnavala s tem povezana sistemska tveganja, je treba vzpostaviti usklajen pristop za prenehanje ali postopno ukinitev nekaterih za Unijo sistemsko pomembnih referenčnih vrednosti. Ta uredba ne vpliva na pristojnosti držav članic glede referenčnih vrednosti, ki presegajo obseg pooblastil, prenesenih na Komisijo.

(8) Uredba (EU) 2016/1011 določa, da morajo imeti nadzorovani subjekti, ki niso upravljavci referenčnih vrednosti, pripravljene krizne načrte za primer, če bi se referenčna vrednost bistveno spremenila ali bi se prenehala zagotavljati. Če je mogoče, bi morali ti krizni načrti določiti eno ali več možnih nadomestitev za referenčne vrednosti. Izkušnje z LIBOR kažejo, da je pomembno, da se krizni načrti pripravijo za primere, v katerih se referenčna vrednost bistveno spremeni ali se preneha zagotavljati. Pristojni organi bi morali spremljati, ali je ta obveznost izpolnjena, moralo pa bi jim biti tudi omogočeno izvajanje naključnih preverjanj glede izpolnjevanja obveznosti. Zato bi morali nadzorovani subjekti zagotoviti, da so njihovi krizni načrti in vse posodobitve teh načrtov takoj razpoložljivi, tako da jih lahko na zahtevo brez odlašanja posredujejo pristojnim organom.

([5]) UL L 29, 31.1.2020, str. 7.

([6]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(9) Pogodbe, ki niso finančne pogodbe, kakor so opredeljene v Uredbi (EU) 2016/1011, ali finančni instrumenti, ki niso zajeti v opredelitvi finančnega instrumenta v navedeni uredbi, vendar se tudi sklicujejo na referenčne vrednosti, ki bodo prenehale ali bodo postopno ukinjene, tudi lahko povzročijo znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji. Mnogi subjekti uporabljajo take referenčne vrednosti, vendar ne štejejo za nadzorovane subjekte. Zato pogodbene stranke takih pogodb in imetniki takih finančnih instrumentov ne bi imeli koristi od nadomestitve za referenčno vrednost. Da bi čim bolj ublažili morebitne učinke na celovitost in finančno stabilnost trga ter zagotovili zaščito pred pravno negotovostjo, bi se moralo pooblastilo Komisije za določitev nadomestitve za referenčno vrednost uporabljati za vse pogodbe in vse finančne instrumente, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, za katere velja pravo države članice. Poleg tega bi se morala določena nadomestitev za referenčno vrednost uporabljati za pogodbe, za katere velja pravo tretje države, a imajo vse pogodbene stranke sedež v Uniji, v primerih, kadar pogodba izpolnjuje zahteve iz te uredbe in kadar pravo te tretje države ne določa urejene postopne ukinitve referenčne vrednosti. Ta razširitev področja uporabe ne bi smela posegati v določbe Uredbe (EU) 2016/1011, ki jih ta uredba ne spreminja.

(10) Uporaba zakonsko določene nadomestitve referenčne vrednosti bi morala biti omejena na pogodbe in finančne instrumente, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, ki pred datumom prenehanja zadevne referenčne vrednosti niso bili na novo izpogajani. V primeru krovnih pogodb se bo določena nadomestitev za referenčno vrednost uporabljala samo za transakcije, sklenjene pred ustreznim datumom nadomestitve, čeprav so lahko poznejše transakcije tehnično del iste pogodbe. Določitev nadomestitve za referenčno vrednost ne bi smela vplivati na pogodbe ali finančne instrumente, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, ki že vsebujejo ustrezno pogodbeno rezervno določbo o dokončnem prenehanju referenčne vrednosti.

(11) Pogodbene stranke se lahko kljub temu, da Komisija sprejme izvedbeni akt, ki določa nadomestitev za referenčno vrednost, dogovorijo o uporabi druge nadomestitve za to referenčno vrednost.

(12) Referenčne vrednosti in njihove pogodbeno dogovorjene rezervne obrestne mere bi se lahko sčasoma znatno in nepričakovano razlikovale ter posledično morda ne bi več predstavljale istega izhodiščnega gospodarskega stanja ali bi dosegale tržno nesprejemljive rezultate. Taki primeri bi lahko vključevali znatno povečanje razlike med referenčno vrednostjo in pogodbeno dogovorjeno rezervno obrestno mero v določenem obdobju ali v primerih, kadar pogodbeno dogovorjena rezervna določba spremeni podlago referenčne vrednosti iz spremenljive v fiksno obrestno mero. Ker bi se ta situacija lahko pojavila v več državah članicah in ker bi v takih primerih pogosto vplivala tudi na pogodbene stranke iz različnih držav članic, bi jo bilo treba obravnavati usklajeno, da bi se izognili pravni negotovosti, pretiranim sodnim postopkom in posledično morebitnim znatnim negativnim učinkom na notranji trg ali posledicam za finančno stabilnost v posameznih državah članicah ali Uniji. V skladu s tem bi morala nadomestitev za referenčno vrednost, določena z izvedbenim aktom, pod določenimi predpogoji služiti kot nadomestitev, kadar so ustrezni nacionalni organi, na primer makrobonitetni organi, sveti za sistemska tveganja ali centralne banke, ugotovili, da prvotno dogovorjena rezervna določba ne odraža več gospodarskega stanja, ki naj bi ga referenčna vrednost, ki bo prenehala, merila ali bi lahko taka določba ogrozila finančno stabilnost. Ustrezni nacionalni organi bi morali oceno opraviti, ko so seznanjeni, da utegne biti rezervna določba, ki jo običajno uporablja ena ali več potencialno zainteresiranih strank, neprimerna. Vendar se ta ocena ne bi smela izvajati za vsako pogodbo posebej. Ustrezni nacionalni organi bi morali biti dolžni o tej oceni obvestiti Komisijo in Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA).

(13) Pogodbenice morajo na podlagi analize svoje pogodbene ureditve določiti, za katere primere nameravajo uporabljati pogodbeno rezervno določbo. Če se pri razlagi pogodbe ali finančnega instrumenta, kakor je opredeljen v Direktivi 2014/65/EU, izkaže, da pogodbenice niso nameravale zajeti dokončnega prenehanja izbrane referenčne vrednosti, bi morala zakonsko določena nadomestitev za referenčno vrednost, ki je določena v skladu s to uredbo, zagotoviti varno podlago za ravnanje v primeru dokončnega prenehanja te referenčne vrednosti.

(14) Ker bo morda treba zaradi nadomestitve referenčne vrednosti spremeniti pogodbe ali finančne instrumente, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, ki se sklicujejo na take referenčne vrednosti, kadar so te spremembe potrebne, da bi se lahko taka nadomestitev za referenčno vrednost uporabljala ali izvajala v praksi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v izvedbenem aktu določi ustrezne bistvene prilagoditvene spremembe.

(15) Za referenčne vrednosti, ki jih Komisija določi kot ključne v eni državi članici v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011, in kadar bi prenehanje ali postopna ukinitev take referenčne vrednosti lahko povzročila znatne motnje v delovanju finančnih trgov v tej državi članici, bi moral ustrezni pristojni organ sprejeti potrebne ukrepe za preprečitev takih motenj v skladu s svojim nacionalnim pravom.

(16) Kadar država članica vstopi v euroobmočje in je treba zaradi posledičnega pomanjkanja vhodnih podatkov za izračun nacionalne referenčne vrednosti zagotoviti nadomestitev te referenčne vrednosti, bi moralo biti mogoče, da se za to državo članico zagotovi prehod s te nacionalne referenčne vrednosti na njeno nadomestitev. V takem primeru bi morala ta država članica upoštevati status potrošnikov kot pogodbenih strank in zagotoviti, da tak prehod nanje ne vpliva bolj negativno, kot je potrebno.

(17) Da se nekateri referenčni promptni menjalni tečaji iz tretjih držav določijo za izključene iz področja uporabe Uredbe (EU) 2016/1011, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z izvzetjem referenčnih promptnih menjalnih tečajev za nezamenljive valute, kadar se taki referenčni promptni menjalni tečaji uporabljajo za izračun izplačil, ki nastanejo na podlagi pogodb o izvedenih finančnih instrumentih brez dejanske izročitve. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([7]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(18) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da določi nadomestitev za referenčno vrednost, ki bo nadomestila vsa sklicevanja na to referenčno vrednost v pogodbah ali finančnih instrumentih, kakor so opredeljeni v Direktivi 2014/65/EU, katerih ni bilo mogoče na novo izpogajati do datuma začetka uporabe izvedbenega akta. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]). Pravna varnost zahteva, da Komisija ta izvedbena pooblastila izvaja le ob natančno opredeljenih sprožilnih dogodkih, ki jasno kažejo, da bosta upravljanje in objavljanje referenčne vrednosti, ki jo je treba nadomestiti, dokončno prenehala.

(19) Komisija bi morala svoja izvedbena pooblastila izvajati le v primerih, kadar oceni, da bi lahko prenehanje ali postopna ukinitev referenčne vrednosti privedla do negativnih učinkov, ki povzročijo znatne motnje v delovanju finančnih trgov ali realnega gospodarstva v Uniji. Poleg tega bi Komisija morala svoja izvedbena pooblastila izvajati le, kadar bi postalo jasno, da ni mogoče ponovno zagotoviti reprezentativnosti zadevne referenčne vrednosti ali da bo referenčna vrednost dokončno prenehala.

(20) Komisija bi morala pred izvajanjem svojih izvedbenih pooblastil za določitev nadomestitve za referenčno vrednost opraviti javno posvetovanje ter upoštevati priporočila ustreznih deležnikov, zlasti delovnih skupin iz zasebnega sektorja, ki delujejo pod okriljem javnih služb ali centralne banke. Ta priporočila bi morala temeljiti na obsežnih javnih posvetovanjih in strokovnem znanju o najustreznejši nadomestni stopnji za referenčno obrestno mero, ki bo prenehala. Komisija bi morala upoštevati tudi priporočila drugih ustreznih deležnikov, vključno pristojnega organa upravljavca referenčnih vrednosti in ESMA.

([7]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

([8]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(21) Ob sprejetju Uredbe (EU) 2016/1011 se je pričakovalo, da bodo tretje države do konca leta 2021 vzpostavile podobne regulativne ureditve za finančne referenčne vrednosti in da bodo lahko nadzorovani subjekti v Uniji na podlagi sklepov o enakovrednosti, ki jih sprejme Komisija, ali priznanja ali odobritve pristojnih organov uporabljali referenčne vrednosti iz tretjih držav. Vendar v zvezi s tem ni bil dosežen bistven napredek. Področje uporabe regulativne ureditve za finančne referenčne vrednosti v Uniji se bistveno razlikuje od področja uporabe v tretjih državah. Da bi zagotovili nemoteno delovanje notranjega trga in razpoložljivost referenčnih vrednosti iz tretjih držav, ki se uporabljajo v Uniji, po koncu prehodnega obdobja, bi morala Komisija do 15. junija 2023 predstaviti poročilo o pregledu področja uporabe Uredbe (EU) 2016/1011, kakor je bila spremenjena s to uredbo, zlasti z vidika njegovega učinka na uporabo referenčnih vrednosti iz tretjih držav v Uniji. Komisija bi morala v tem priporočilu analizirati posledice tako širokega področja uporabe te ureditve za upravljavce in uporabnike referenčnih vrednosti v Uniji, tudi v luči nadaljnje uporabe referenčnih vrednosti iz tretjih držav. Zlasti bi Komisija morala oceniti, ali bi bilo treba ponovno spremeniti Uredbo (EU) 2016/1011, da bi bilo njeno področje uporabe omejeno zgolj na upravljavce nekaterih vrst referenčnih vrednosti ali na upravljavce, katerih referenčne vrednosti se v Uniji obsežno uporabljajo.

(22) Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]) je bila nedavno spremenjena, da se udeležencem na trgu pojasni, da zahteve za kliring ali kritje ne bodo veljale za pogodbe, ki bodo sklenjene ali prenovljene, preden se bodo te zahteve začele uporabljati za pogodbe z izvedenimi finančnimi instrumenti (OTC), ki se sklicujejo na referenčno vrednost („obstoječe pogodbe“), če se v teh pogodbah spreminja le referenčna vrednost, na katero se sklicujejo, in če so te spremembe namenjene izključno izvajanju ali pripravi na izvajanje nadomestitve za referenčne vrednosti ali uvedbi rezervnih določb med prehodom na novo referenčno vrednost v okviru reforme referenčnih vrednosti. Reforme referenčnih vrednosti temeljijo na delovnih procesih in pobudah za reformo referenčnih vrednosti, usklajenih na mednarodni ravni, katerih namen je zagotovitev skladnosti z mednarodnimi načeli za finančne referenčne vrednosti, ki jih je objavilo Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev. Uredba (EU) 2016/1011 od nadzorovanih subjektov zahteva, da pripravijo in vzdržujejo zanesljive pisne načrte ukrepov, ki bi jih sprejeli, če bi se referenčna vrednost bistveno spremenila ali bi se prenehala zagotavljati, ter da te načrte upoštevajo v pogodbenih razmerjih s strankami. Da bi udeležencem na trgu olajšali izpolnjevanje teh obveznosti in da bi njihovo delovanje na trgu podprlo pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki se sklicujejo na referenčne vrednosti, ki utegnejo biti predmet reform, bi bilo treba Uredbo (EU) št. 648/2012 nadalje spremeniti, da se pojasni, da za obstoječe pogodbe ne bodo veljale zahteve za kliring ali kritje, če se te pogodbe spremenijo izključno zaradi nadomestitve referenčne vrednosti, na katero se sklicujejo, v okviru reforme referenčnih vrednosti.

Zato se ta izjema uporablja samo za pogodbene spremembe, ki so potrebne za izvajanje nadomestitve za referenčno vrednost ali pripravo na izvajanje nadomestitve za referenčno vrednost zaradi reforme referenčnih vrednosti ali zaradi potrebe po uvedbi rezervnih določb v zvezi z referenčno vrednostjo, da se poveča stabilnost zadevnih pogodb. Te spremembe bi morale zagotoviti jasnost za udeležence na trgu in ne bi smele vplivati na področje uporabe obveznosti kliringa in kritja v zvezi s spremembami pogodb o izvedenih finančnih instrumentih OTC za druge namene ali v zvezi nadomestitvijo ali uvedbo novosti, kot je sprememba nasprotnih strank.

(23) Uredbi (EU) 2016/1011 in (EU) št. 648/2012 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(24) Glede na dejstvo, da LIBOR od 1. januarja 2021 ne bo več ključna referenčna vrednost v smislu Uredbe (EU) 2016/1011, bi morala ta uredba nujno začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

([9]) Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) 2016/1011

Uredba (EU) 2016/1011 se spremeni:

(1) v členu 2(2) se doda naslednja točka:

„(i) referenčni promptni menjalni tečaj, ki ga je določila Komisija v skladu s členom 18a(1).“;

(2) v členu 3 se odstavek 1 spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka:

„(22a) „referenčni promptni menjalni tečaj“ pomeni referenčno vrednost, ki odraža ceno, izraženo v eni valuti, za drugo valuto ali košarico drugih valut, za izročitev na najzgodnejši možni datum vrednosti;“;

(b) v točki 24(a) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) mesto trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali mesto trgovanja v tretji državi, za katero je Komisija sprejela izvedbeni sklep, da se šteje, da ima pravni in nadzorni okvir te države enakovreden učinek v smislu člena 28(4) Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ali člena 25(4) Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta, ali regulirani trg, ki se šteje za enakovrednega v skladu s členom 2a Uredbe (EU) št. 648/2012, vendar v vsakem primeru le s sklicevanjem na podatke o transakcijah v zvezi s finančnimi instrumenti;

_____

(*) Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84.).“;

(3) v naslovu III se naslov poglavja 2 nadomesti z naslednjim:

„Referenčne obrestne mere in referenčni promptni menjalni tečaji“;

(4) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 18a*

Referenčni promptni menjalni tečaji

1. Komisija lahko določi referenčne promptne menjalne tečaje, ki jih upravljajo upravljavci s sedežem zunaj Unije, kadar sta izpolnjeni obe naslednji merili:

(a) referenčni promptni menjalni tečaj se sklicuje na promptni menjalni tečaj valute tretje države, ki ni prosto zamenljiva; ter

(b) referenčni promptni menjalni tečaj se pogosto, sistematično in redno uporablja za varovanje pred neugodnimi gibanji menjalnih tečajev.

2. Komisija do 31. decembra 2022 opravi javno posvetovanje, da bi določila referenčne promptne menjalne tečaje, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 1.

3. Komisija do 15. junija 2023 sprejme delegirani akt v skladu s členom 49, s katerimi ustvari seznam referenčnih promptnih menjalnih tečajev, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 1 tega člena. Komisija ta seznam po potrebi posodablja.“;

(5) v naslovu III se vstavi naslednje poglavje:

„*Poglavje 4a*

Zakonsko določena nadomestitev referenčne vrednosti

Člen 23a

Področje uporabe zakonsko določene nadomestitve referenčne vrednosti

To poglavje se uporablja za:

(a) vsako pogodbo ali finančni instrument, kakor je opredeljen v Direktivi 2014/65/EU, ki se sklicujeta na referenčno vrednost in za katera velja pravo ene od držav članic; ter

(b) vsako pogodbo, katere pogodbene stranke imajo vse sedež v Uniji, ki se sklicuje na referenčno vrednost in za katero velja pravo tretje države ter kadar navedeno pravo ne določa urejene postopne ukinitve referenčne vrednosti.

Člen 23b

Nadomestitev referenčne vrednosti s pravom Unije

1. Ta člen se uporablja za:

(a) referenčne vrednosti, določene kot ključne z izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi točke (a) ali (c) člena 20(1);

(b) referenčne vrednosti, ki temeljijo na prispevanju vhodnih podatkov, če bi njihovo prenehanje ali postopna ukinitev povzročila znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji; in

(c) referenčne vrednosti iz tretjih držav, če bi njihovo prenehanje ali postopna ukinitev povzročilo znatne motnje v delovanju finančnih trgov v Uniji ali predstavljalo sistemsko tveganje za finančni sistem v Uniji.

2. Komisija lahko za referenčno vrednost določi eno ali več nadomestitev, če pride do katerega od naslednjih dogodkov:

(a) pristojni organ za upravljavca te referenčne vrednosti izda javno izjavo ali objavi informacije, v katerih je naznanjeno, da ta referenčna vrednost ne odraža več izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja; v primeru referenčne vrednosti, določene kot ključne z izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi točke (a) ali (c) člena 20(1), pristojni organ to naznani le, kadar po izvedbi pooblastil iz člena 23 referenčna vrednost še vedno ne odraža izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja;

(b) upravljavec te referenčne vrednosti ali oseba, ki deluje v njegovem imenu, izda javno izjavo ali objavi informacije, ali pa je bila taka javna izjava izdana ali informacije objavljene, v katerih je naznanjeno, da bo ta upravljavec začel urejeno postopno ukinitev te referenčne vrednosti ali da bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana, če v času izdaje izjave ali objave informacij ni naslednika upravljavca, ki bo to referenčno vrednost še naprej zagotavljal;

(c) pristojni organ za upravljavca te referenčne vrednosti ali kateri koli subjekt, ki je za takega upravljavca pristojen v primeru insolventnosti ali reševanja, izda javno izjavo ali objavi informacije, v katerih je navedeno, da bo upravljavec začel urejeno postopno ukinitev te referenčne vrednosti ali da bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana, če v času izdaje izjave ali objave informacij ni naslednika upravljavca, ki bo to referenčno vrednost še naprej zagotavljal; ali

(d) pristojni organ za upravljalca te referenčne vrednosti odvzame ali začasno odvzame dovoljenje v skladu s členom 35 ali priznanje v skladu s členom 32(8) ali zahteva preklic odobritve v skladu s členom 33(6), če ob odvzemu ali začasnem odvzemu ali preklicu odobritve ni naslednika upravljavca, ki bo še naprej zagotavljal to referenčno vrednost, in če bo njen upravljavec začel urejeno postopno ukinitev referenčne vrednosti ali bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana.

3. Za namene odstavka 2 tega člena nadomestitev za referenčno vrednost nadomesti vsa sklicevanja na to referenčno vrednost v pogodbah in finančnih instrumentih iz člena 23a, kadar te pogodbe in finančni instrumenti ne vsebujejo:

(a) rezervnih določb ali

(b) primernih rezervnih določb.

4. Za namene točke (b) odstavka 3 se rezervna določba šteje za neprimerno, če:

(a) ne določa dokončne nadomestitve za referenčno vrednost, ki bo prenehala; ali

(b) se lahko uporabi samo na podlagi soglasja tretjih strani, ki so to zavrnile; ali

(c) določa nadomestitev za referenčno vrednost, ki ne odraža več ali znatno odstopa od izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo, ki bo prenehala, njena uporaba pa bi lahko negativno vplivala na finančno stabilnost.

5. Nadomestitev za referenčno vrednost, dogovorjena kot pogodbena rezervna obrestna mera, ne odraža več ali znatno odstopa od izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo, ki bo prenehala, in bi lahko negativno vplivala na finančno stabilnost, kadar:

(a) je to ugotovil ustrezni nacionalni organ na podlagi horizontalne ocene določene vrste pogodbene ureditve, ki je bila opravljena na utemeljeno zahtevo vsaj ene zainteresirane stranke, in po posvetovanju z ustreznimi deležniki;

(b) je po oceni v skladu s točko (a) katera od strank pogodbe ali finančnega instrumenta nasprotovala pogodbeno dogovorjeni rezervni določbi najpozneje tri mesece pred prenehanjem referenčne vrednosti; in

(c) se po ugovoru na podlagi točke (b) stranke pogodbe ali finančnega instrumenta niso dogovorile o alternativni nadomestitvi za referenčno vrednost najpozneje en delovni dan pred prenehanjem te referenčne vrednosti.

6. Za namene točke (c) odstavka 4 ustrezni nacionalni organ brez nepotrebnega odlašanja o svoji oceni iz točke (a) odstavka 5 obvesti Komisijo in ESMA. Kadar bi lahko ocena vplivala na subjekte v več kot eni državi članici, ustrezni organi vseh teh držav članic oceno opravijo skupaj.

7. Države članice določijo ustrezni organ, ki lahko opravi oceno iz točke (a) odstavka 5. Države članice obvestijo Komisijo in ESMA o določitvi ustreznih organov do 14. avgusta 2021.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi eno ali več nadomestitev za referenčno vrednost v skladu s postopkom pregleda iz člena 50(2), kadar je prišlo do katerega koli od dogodkov iz odstavka 2 tega člena.

9. Izvedbeni akt iz odstavka 8 vključuje:

(a) nadomestitev ali nadomestitve za referenčno vrednost;

(b) prilagoditev za razmik, vključno z metodo za določitev take prilagoditve za razmik, ki se uporabi za nadomestitev za referenčno vrednost, ki bo prenehala, na datum nadomestitve, in sicer za vsako posamezno obdobje, da bi se upoštevali učinki prehoda z referenčne vrednosti, ki bo postopno ukinjena, na njeno nadomestitev;

(c) ustrezne bistvene prilagoditvene spremembe, ki so povezane z in razumno potrebne za uporabo nadomestitve za referenčno vrednosti; in

(d) datum, od katerega se uporablja nadomestitev ali nadomestitve za referenčno vrednost.

10. Komisija pri sprejemanju izvedbenega akta iz odstavka 8 upošteva razpoložljiva priporočila o nadomestitvi za referenčno vrednost, ustreznih prilagoditvenih spremembah in prilagoditvi za razmik, ki jih da centralna banka, pristojna za valutno območje, v katerem se referenčna vrednost postopno ukinja, ali delovna skupina za alternativno referenčno stopnjo, ki deluje pod okriljem javnih organov ali centralne banke. Komisija pred sprejetjem izvedbenega akta opravi javno posvetovanje in upošteva priporočila drugih ustreznih deležnikov, tudi pristojnega organa za upravljavca referenčnih vrednosti in ESMA.

11. Ne glede na točko (c) odstavka 5 tega člena se nadomestitev za referenčno vrednost, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 2 tega člena, ne uporablja, kadar se vse pogodbene stranke ali zahtevana večina strank pogodbe ali finančnega instrumenta iz člen 23a dogovorijo, da se pred ali po datumu začetka uporabe izvedbenega akta iz odstavka 8 tega člena uporabi druga nadomestitev za referenčno vrednost.

Člen 23c

Nadomestitev referenčne vrednosti z nacionalnim pravom

1. Nacionalni pristojni organ države članice, v kateri ima večina prispevajočih oseb sedež, lahko določi eno ali več nadomestitev za referenčno vrednost iz točke (b) člena 20(1), če pride do katerega od naslednjih dogodkov:

(a) pristojni organ za upravljavca te referenčne vrednosti izda javno izjavo ali objavi informacije, v katerih je naznanjeno, da ta referenčna vrednost ne odraža več izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja; pristojni organ to naznani le, kadar po izvedbi pooblastil iz člena 23, referenčna vrednost še vedno ne odraža izhodiščnega tržnega ali gospodarskega stanja;

(b) upravljavec te referenčne vrednosti ali oseba, ki deluje v njegovem imenu, izda javno izjavo ali objavi informacije ali pa je bila taka javna izjava izdana ali informacije objavljene, v katerih je naznanjeno, da bo upravljavec začel urejeno postopno ukinitev te referenčne vrednosti ali da bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana, če v času izdaje izjave ali objave informacij ni naslednika upravljavca, ki bo to referenčno vrednost še naprej zagotavljal;

(c) pristojni organ za upravljavca te referenčne vrednosti ali kateri koli subjekt, ki je za takega upravljavca pristojen v primeru insolventnosti ali reševanja, izda javno izjavo ali objavi informacije, v katerih je navedeno, da bo ta upravljavec začel urejeno postopno ukinitev te referenčne vrednosti ali da bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana, če v času izdaje izjave ali objave informacij ni naslednika upravljavca, ki bo to referenčno vrednost še naprej zagotavljal; ali

(d) pristojni organ za upravljavca te referenčne vrednosti odvzame ali začasno odvzame dovoljenje v skladu s členom 35, če ob odvzemu ali začasnem odvzemu ni naslednika upravljavca, ki bo še naprej zagotavljal to referenčno vrednost, in če bo njen upravljavec začel urejeno postopno ukinitev te referenčne vrednosti ali bo dokončno ali za nedoločen čas prenehal zagotavljati to referenčno vrednost ali nekatere roke zapadlosti ali nekatere valute, za katere je ta referenčna vrednost izračunana.

2. Kadar država članica v skladu z odstavkom 1 določi eno ali več nadomestitev za referenčno vrednost, pristojni organ te države članice o tem nemudoma obvesti Komisijo in ESMA.

3. Nadomestitev za referenčno vrednost nadomesti vsa sklicevanja na to referenčno vrednost v pogodbah in finančnih instrumentih iz člena 23a, kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) navedene pogodbe ali finančni instrumenti se sklicujejo na referenčno vrednost, ki bo prenehala, na datum, na katerega se začne uporabljati nacionalno pravo, ki določa nadomestitev za referenčno vrednost; in

(b) navedene pogodbe ali finančni instrumenti ne vsebujejo rezervne določbe ali vsebujejo rezervno določbo, ki ne določa dokončne nadomestitve za referenčno vrednost, ki bo prenehala.

4. Nadomestitev za referenčno vrednost, ki jo določi pristojni organ v skladu z odstavkom 1 tega člena, se ne uporablja, kadar se vse pogodbene stranke ali zahtevana večina strank pogodbe ali finančnega instrumenta iz člena 23a dogovorijo, da se pred ali po datumu začetka uporabe ustreznega predpisa v nacionalnem pravu uporabi druga nadomestitev za referenčno vrednost.“;

(6) v členu 28 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Nadzorovani subjekti, razen upravljavca iz odstavka 1, ki uporabljajo referenčno vrednost, pripravijo in vzdržujejo zanesljive pisne načrte ukrepov, ki bi jih sprejeli, če bi se referenčna vrednost bistveno spremenila ali bi se prenehala zagotavljati. Kadar je izvedljivo in primerno, se v takih načrtih določi ena ali več alternativnih referenčnih vrednosti, na katere bi se bilo mogoče sklicevati, da se nadomestijo referenčne vrednosti, ki se ne bi več zagotavljale, pa tudi razlogi, zakaj bi bile take alternativne referenčne vrednosti primerne. Nadzorovani subjekti te načrte in vse njihove posodobitve na zahtevo in brez nepotrebnega odlašanja predložijo ustreznemu pristojnemu organu in jih upoštevajo v svojih pogodbenih razmerjih s strankami.“;

(7) v členu 29 se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Nadzorovani subjekt lahko uporabi tudi nadomestitev za referenčno vrednost, določeno v skladu s členom 23b ali 23c.“;

(8) člen 49 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2b. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 18a(3) in 54(7) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 13. februarja 2021.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Prenos pooblastila iz členov 18a(3) in 54(7) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„6a. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 18a(3) ali 54(7), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

(9) v členu 51 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Če Komisija ne sprejme odločitve o enakovrednosti iz odstavka 2 ali 3 člena 30, če upravljavec ni priznan na podlagi člena 32 ali če ni odobrena referenčna vrednost na podlagi člena 33, smejo nadzorovani subjekti v Uniji referenčno vrednost iz tretje države uporabljati samo za finančne instrumente, finančne pogodbe in meritve uspešnosti investicijskega sklada, ki se na to referenčno vrednost že sklicujejo ali ki dodajo sklicevanje nanjo pred 31. decembrom 2023.

Prvi pododstavek se ne uporablja za referenčne vrednosti, ki jih zagotavljajo upravljavci, ki se v prehodnem obdobju iz Unije preselijo v tretjo državo. Pristojni organ v skladu s členom 35 uradno obvesti ESMA. ESMA pripravi seznam referenčnih vrednosti iz tretjih držav, za katere se prvi pododstavek ne uporablja.“;

(10) v členu 54 se odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Komisija do 15. junija 2023 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o področju uporabe te uredbe, zlasti glede tega, ali naj nadzorovani subjekti še naprej uporabljajo referenčne vrednosti iz tretjih držav in glede morebitnih pomanjkljivosti sedanjega okvira. Poročilo zlasti oceni, ali je treba to uredbo spremeniti, da bi njeno področje uporabe omejili na zagotavljanje zgolj nekaterih vrst referenčnih vrednosti ali na zagotavljanje referenčnih vrednosti, ki se v Uniji obsežno uporabljajo; poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 49 do 15. junija 2023, da bi prehodno obdobje iz člena 51(5) podaljšali najpozneje do 31. decembra 2025, če je iz poročila iz odstavka 6 tega člena razvidno, da bi sicer nadzorovani subjekti v Uniji zelo težko še naprej uporabljali nekatere referenčne vrednosti iz tretjih držav ali bi to ogrozilo finančno stabilnost.“

Člen 2

Sprememba Uredbe (EU) št. 648/2012

Člen 13a Uredbe (EU) št. 648/2012 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 13a*

Spremembe obstoječih pogodb za namen izvajanja reform referenčnih vrednosti

1. Nasprotne stranke lahko še naprej uporabljajo postopke obvladovanja tveganja iz člena 11(3), ki jih imajo vzpostavljene 13. februarja 2021, v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa CNS, sklenjenimi ali prenovljenimi pred datumom, na katerega začne učinkovati obveznost, da so vzpostavljeni postopki obvladovanja tveganja na podlagi člena 11(3), kadar so po 13. februarju 2021 te pogodbe naknadno spremenjene ali prenovljene izključno z namenom nadomestitve referenčne vrednosti, na katero se sklicujejo, ali z namenom uvedbe rezervne določbe v zvezi s katero od referenčnih vrednosti, na katero se sklicuje ta pogodba.

2. Za pogodbe, ki so sklenjene ali prenovljene pred datumom, na katerega začne učinkovati obveznost kliringa na podlagi člena 4, in ki so po 13. februarju 2021 naknadno spremenjene ali prenovljene izključno z namenom nadomestitve referenčne vrednosti, na katero se sklicujejo, ali z namenom uvedbe rezervne določbe v zvezi s katero od referenčnih vrednosti, na katero se sklicuje ta pogodba, iz tega razloga ne začne veljati obveznost kliringa iz člena 4.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata samo za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih OTC, katerih sprememba ali prenovitev:

(a) je potrebna za namen nadomestitve za referenčno vrednost v okviru reform referenčnih vrednosti;

(b) ne spremeni ekonomske vsebine ali dejavnika tveganja, ki ga predstavlja sklic na referenčno vrednost v taki pogodbi, in

(c) ne zajame drugih sprememb katerega koli pravnega pogoja te pogodbe, ki se ne nanaša na sklicevano referenčno vrednost, in tako morebiti spreminja pogodbo tako, da jo je treba dejansko šteti za novo pogodbo.“

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od dneva po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. februarja 2021

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednica*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS